

# ΣΚΕΨΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΥΓΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

## 1. Η συμβατική αλλαγή του χρόνου

Ένας νέος χρόνος έφθασε. Την στιγμή που ο παλιός χρόνος παραδίδει την σκυτάλη στον νέο, συνειδητοποιούμε ότι μας δίδεται μια νέα παράταση ζωής. Για τους περισσότερους παράταση ενός χρόνου, για τους λίγους ίσως λιγότερο.

Συνήθως καλωσορίζουμε με πανηγυρισμούς την είσοδό μας στο νέο έτος και ξεκινάμε την νέα χρονιά με ανανεωμένες ελπίδες. **Οι πανηγυρισμοί** τις περισσότερες φορές **είναι άνευ ουσιαστικού περιεχομένου** και μας δίνουν μια ψευδαίσθηση προσωρινής ευφορίας. Διότι κάθε αρχή νέου χρόνου είναι μιά στιγμή τελειώς **συμβατική**, αφού η γή, της οποίας η περιφορά περί τον ήλιο καθορίζει την διάρκεια του έτους, συνεχίζει την προκαθορισμένη τροχιά της.

Ίσως καλύτερα θα έπρεπε να κάνουμε έναν απολογισμό, για το πώς χρησιμοποιήσαμε τον χρόνο του προηγούμενου έτους. Να χαρούμε αν κάναμε καλή χρήση του χρόνου μας. Να λυπηθούμε και να προβληματισθούμε, αν τον σπαταλήσαμε άσκοπα. Τέλος να πάρουμε κάποιες αποφάσεις για το νέο έτος.

## 2. Η πραγματοποίηση των προσδοκιών μέσα στον νέο χρόνο

Όλοι μια αλλαγή περιμένουμε, κάτι διαφορετικό προσδοκούμε. Κάποια απραγματοποίητα όνειρα ελπίζουμε να πραγματοποιηθούν. Κάποια νέα όνειρα πλάθουμε με την φαντασία μας, για την νέα περίοδο της ζωής μας, την νέα χρονιά, που βεβαίως την χαρακτηρίζει ένα νέο νούμερο.

Ο άνθρωπος εκ φύσεως ατενίζει πάντα μπροστά. Τον συναρπάζει το νέο, το μοντέρνο, το καλύτερο, το πιο ωραίο, το πιο αληθινό. Αλλά ποιο μπορεί να είναι το αληθινά καινούργιο, που τον νέο χρόνο θα ικανοποιήσει πιο βαθειά την ψυχή μας ; Είναι πολύ δύσκολο κανείς να το βρει, αν δεν κάνει βαθειά και ειλικρινή ενδοσκόπηση, αποκλείοντας τα φευγαλέα και επιδερμικά συναισθήματα. Ποιού στόχου άραγε, η επίτευξη μπορεί να μας κάνει αληθινά ευτυχισμένους ;

## 3. Ποιά είναι η πραγματική ευτυχία ;

Πρώτα πρέπει να βρούμε, ποια είναι η πραγματική και μόνιμη ευτυχία και μετά πώς θα την αποκτήσουμε. Άς θυμηθούμε αυτό που έλεγε ο Ιερός Αυγουστίνος ότι : **« η ψυχή του ανθρώπου είναι πλασμένη από τον Θεό και μόνο κοντά στον Θεό βρίσκει την γαλήνη και την ευτυχία της »**. Επομένως, μόνο κοντά στον Θεό – με ότι αυτό συνεπάγεται - μπορεί ο άνθρωπος, να ζητήσει μιά μόνιμη ευτυχία.

Σύμφωνα με την διδασκαλία της Αγίας Γραφής (Γεν. α' 26) ο Θεός έπλασε τον Άνθρωπο **«κατ εικόνα καί καθ' όμοίωσίν Του»** . Κατά συνέπεια ο άνθρωπος πρέπει να αισθάνεται ευτυχής, μόνον όταν η ζωή του κινείται σε **τροχιά Θεοκεντρική**, δηλ. όταν η ζωή του τείνει προς το **«καθ' όμοίωσιν»**

#### 4. Ο «παλαιός» και ο «καινός» (νέος) άνθρωπος.

Ο Απόστολος Παύλος μας μιλάει για δύο διαφορετικούς και αντίθετους τύπους ανθρώπων : τον «παλαιόν» άνθρωπο και τον «καινόν», δηλαδή τον καινούργιο και λέει : *«ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης ... καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας »* (Εφεσ. δ' 22-24). Μας προτρέπει δηλαδή, να βγάλουμε από πάνω μας, σαν παλαιό και φθαρμένο ένδυμα, τον παλαιό άνθρωπο της αμαρτίας, με τις **κακές και φαύλες συνήθειες**, που πάει από το κακό στο χειρότερο και να ντυθούμε τον καινούργιο άνθρωπο. Την νέα αυτή δημιουργία του Θεού, που κτίζεται σύμφωνα με το θέλημά Του, για να πολιτεύεται με **δικαιοσύνη και αγιότητα**, που προέρχεται από την αλήθεια.

«**Παλαιός άνθρωπος**» είναι ο φυσικός άνθρωπος, ο απόγονος του Αδάμ, που έχει μέσα του την **ροπή προς το κακό**. Που δελεάζεται από την αμαρτία, που κυριαρχούν στην καρδιά του αμαρτωλές επιθυμίες και φανερώνονται με λόγια και έργα αντίθετα στο θέλημα του Θεού.

«**Καινός**» (νέος) **άνθρωπος** είναι αυτός, που **οικοδομείται κατά το πρότυπο** του νέου Αδάμ, **του Χριστού**. Είναι ο άνθρωπος της αγάπης, της ταπεινώσεως, της αλήθειας, της υπακοής στο θέλημα του Θεού.

Η μετάβαση από τον «παλαιό» στον «νέο» άνθρωπο δεν είναι εύκολη υπόθεση. Χρειάζεται προσπάθεια και αγώνα, επιμονή και υπομονή. Χρειάζεται **ταπεινή εκζήτηση της χάριτος** και του ελέους του Θεού. Είναι αποτέλεσμα **συνέργειας** της ανθρώπινης προσπάθειας και της χάριτος του Θεού.

#### 5. Οι τρεις εχθροί της ψυχής του ανθρώπου.

Ο αγωνιζόμενος και συνεχώς ανακαινούμενος Χριστιανός, έχει να παλέψει με τρεις εχθρούς :

- α. με τον **δικό του κακό εαυτό**, δηλ. την κλίση του προς το κακό.
- β. με την **κακή επιρροή του** (μακράν του Θεού) **«κόσμου»** δηλ. το κακό κοινωνικό περιβάλλον και
- γ. με τις **συνεχείς προσβολές του πονηρού**.

Σε όλα αυτά έχει σύμμαχο την **χάρη του Θεού**, που του δίδεται από τα μυστήρια. Όλος ο αγώνας του ανθρώπου στην πορεία του προς **«τό καθ' ὁμοίωσιν»** συνίσταται στην **καλλιέργεια της καλής προαιρέσεώς του**, αλλά και της καλής χρήσεως του χρόνου.

#### 6. Η πίστωση από τον Θεό του Κεφαλαίου «χρόνος»

Ο Θεός, στην αρχή κάθε νέας χρονιάς, μας πιστώνει ακόμα μια φορά με το κεφάλαιο ενός νέου «**ἐνιαυτοῦ**», ενός νέου χρόνου. Από την καλή ή κακή χρήση του χρόνου θα εξαρτηθῇ, εάν κάνουμε βήματα προς την σωστή κατεύθυνση (προς την σωτηρία) ή προς την αντίθετη κατεύθυνση. Γι' αυτό **η ορθή χρήση του χρόνου είναι μια κρίσιμη παράμετρος για την σωτηρία του ανθρώπου**.

**7. Ο χρόνος μέσα στην Εκκλησία πρέπει να γίνει καιρός μετανοίας και σωτηρίας**

Μέσα στην Εκκλησία ο χρόνος μετατρέπεται σε «καιρό», σε **καιρό μετανοίας και σωτηρίας**. Η σωτηρία δεν είναι μια παγιωμένη κατάσταση. Κερδίζεται και χάνεται κάθε στιγμή. Και η χάρη του Θεού, δεν είναι μόνιμο κτήμα μας. Μπορεί να απομακρυνθεί από εμάς, αν δεν προσέξουμε. Γι' αυτό ο Απόστολος Παύλος μας συνιστά : «**Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου** » (Εφεσ. ε' 15-17).

**8. Ἡ σωστή επένδυση του «κεφαλαίου» χρόνος**

Αν κάνουμε λοιπόν κάθε στιγμή το θέλημα του Θεού, επενδύουμε για την σωτηρία μας σωστά το κεφάλαιο χρόνος Αυτό, που μας εμπιστεύεται και φέτος πάλι ο Θεός. Η σωστή επένδυση του «Κεφαλαίου» χρόνος και η σοβαρή εργασία μας για την καλύτερη αξιοποίησή του, θα προσκομίσει «κέρδη»για την ψυχή μας. Κέρδη όμως όχι προσωρινά, όπως έχουν οι «γῆϊνοι επιχειρηματίες» για τις επιχειρήσεις τους, αλλά άφθαρτα, κέρδη για την αιωνιότητα. Αμήν.

*Χρήστος Σπ. Χριστοδούλου*